ZPRAVODAJ
Obecního úřadu Lidice

ročník XIII - číslo **6** **červen 2009** zdarma

Švestka bývá slíva ale taky trnka takhle se to zpívá v zemi valašské.

To jsou slova písničky Hany a Petra Ulrychových. Neklamný důkaz toho, že na Valašsku se opravdu tak říká stromu, který se v naší středočeské oblasti „jmenuje" švestka. ***(pokračování na str. 2)***

Trnka – aneb o (nejen) dětském přátelství s Lidicemi

A existuje i další důkaz – lidová písnička, kde liptálská děcka zpívají a točí se dokola: „Já mám doma trnku, trnku, trnku, v malovaném hrnku, hrnečku…“

Lidice mají svojí hrušeň. Dnes už památný strom, který přežil běsnění německých nacistů. Novodobým symbolem přátelství s Lidicemi se ale stala trnka, nebo, chcete-li, švestka. Roste na pietním území na kraji svahu, kterému Lidičtí říkají „Růžák“. Je odtud vidět na sousoší lidických dětí. A právě s dětmi má tento mladý stromek svoji souvislost. Jakou? To už se ptám paní Petry Pilné ze Základní školy v Liptále, kde působí jako vychovatelka ve školní družině.

„V roce 2006 se žákyně naší školy úspěšně zúčastnily prvního ročníku vědomostní soutěže Památníku Lidice. Shodou okolností tehdy moje dcera získala skvělé 2. místo a zvláštní cenu poroty za svou literární práci nazvanou „Sedmikrásky“. Byla jsem tak plná emocí a překvapení, že jsem napsala pozdrav organizátorům s poděkováním, že vůbec někdo v dnešní době má zájem probudit mladou generaci a připomínat události, o kterých se přestalo mluvit i psát.

Dcera tenkrát přivezla knihy o Lidicích, a protože jsme ve škole taková jedna rodina, vyprávěla mým dětem ve družině historii tohoto místa a co všechno v současných Lidicích viděla. Na internetu jsme pak společně hledali veškeré informace a děti byly čím dál více zvědavé. Velmi je zaujalo, že děti ve škole v Kladně pořádali sbírku na zakoupení růží pro Lidický růžový sad. A pak nějak spontánně vznikl nápad, proč bychom my nemohli věnovat Lidicím náš tradiční ovocný strom – švestku. Vždyť ve starých lidických zahradách určitě trnky rostly …no a pak následovalo několik e-mailových dopisů panu Fousovi, panu řediteli Červenclovi a z nápadu byla u nás ve škole trnkománie, která vyvrcholila slavnostním sázením trnky v Liptále v areálu školy a ve stejný den ***sázení švestky v Lidicích 21. června 2007****.*

Znáte ten pocit, že vám leze husí kůže po zádech a nevíte proč? My jsme to ten den věděli…bylo úžasně dojemné sledovat paní Kalibovou a paní Skleničkovou s manželem, kteří s námi zalévali švestku v Lidicích. A v ten samý okamžik stáli žáci naší školy 400 kilometrů daleko a dělali stejnou věc se stejnou myšlenkou, s myšlenkou na lidické děti a všechny nevinné oběti.

Až budu jednou v penzi sepisovat paměti – a věřte, že budu – bude celá jedna kapitola věnována příběhu kolem shánění tak obyčejného stromu, jako je švestka, co se s ní stalo po cestě do Čech, co nastalo povyku po zasazení, jak se musela přesadit na Růžák…ale na to ještě neuzrál čas. Teď jsem hrdá na „své“ družové děti, které vědí, co byly a jsou Lidice. Nejen kvůli trnkoševestce.“

Tolik tedy paní Petra Pilná. Nejdříve jsem si myslel, že budeme střídavě vést rozhovor na dálku, ale po přečtení její odpovědi se mi už nic psát nechtělo. Jenom těchto několik závěrečných vět, ve kterých musím konstatovat, že je to od paní Pilné a jejích dětí z liptálské družiny sakra velká lekce. Uvědomuji si to jako učitel, i jako ten, kdo žije celý život v Lidicích, stejně jako ten, který chodí kolem liptálské trnky do údolí, kde stávaly staré Lidice, kde takových švestek rostlo plno a kde také bylo plno dětí, které pod švestkami běhaly, smály se a skotačily, či po nich lezly a trhaly sladké plody … 10. června si připomeneme, že tomu byl před 67 lety učiněn tragický konec.

text: ***Petra Pilná, Marek Veselý,*** *foto:* ***Čestmír Sklenička, Petra Pilná a Marek Veselý***

Usnesení zastupitelstva obce Lidice č. 30

Na 30. veřejném zasedání zastupitelstva obce Lidice konaném dne 5.5. 2009 bylo přijato toto usnesení :

1. Zastupitelstvo obce schvaluje :

a/ zadání změny č. 1 Regulačního plánu obce Lidice podle § 64 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění

b/ výstavbu fotovoltaické elektrárny v k.ú. Lidice na pozemcích v majetku obce Lidice p.č. 603, 604, 605

c/ výstavbu nové trafostanice na pozemku v majetku obce p.č. 170

2. Zastupitelstvo obce ukládá starostovi obce:

1) Zabezpečit zpracování návrhu změny č. 1 Regulačního plánu obce Lidice v souladu se schváleným zadáním, včetně údajů o vlivu záměru na území a o jeho nárocích na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a vyjádření vlastníků této infrastruktury.

2) Předat dokument „Zadání změny č. 1 Regulačního plánu obce Lidice – Doklady o pořizování a schválení“ po jednom vyhotovení obci Lidice, výkonnému pořizovateli a projektantovi návrhu změny č. 1 RPO Lidice.

3) Podat Krajskému úřadu Středočeského kraje návrh na vložení registračního listu za etapu „ZADÁNÍ“ do evidence územně plánovací činnosti.

3. Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

a/ informaci pořizovatele o „Vyhodnocení projednávání návrhu zadání změny č. 1 Regulačního plánu obce Lidice“

b/ zaslání odpovědi na stížnost pana Koláře

c/ upřesnění záměru, popř. podání žádosti pana Milera z Vestce

d/ omluvení neúčasti na Pietním aktu v Kobyliské střelnici

e/ účast Ing. Hanfa při položení věnce ke společnému hrobu 8.5. 2009, účast Ing. Kovačíka u Památného stromu Lidické hrušně 16.5. 2009, účast Ing. Kovačíka na Terezínské tryzně 17.5. 2009

f/ výsledek kontroly vybraných usnesení za II.pol. r. 2008

g/ informaci Ing. Hanfa o provedené opravě zařízení na dětském hřišti

h/ sjednání schůzky k projednání škodlivého vlivu provozu Letiště na obec s řed. Správy Letiště Praha, s.p.

Lidice 5.5. 2009 starosta obce: **JUDr. Josef Klíma** místostarosta obce : **Tomáš Skála**

(zapsal: Miroslav Čermák, příští zasedání bude v úterý 2.června 2009 v 17.00 hod).

Středisko OÁZA, Josefa Stříbrného 162, Lidice

rozšiřuje své služby a nově nabízí: Praní a mandlování prádla. Velké nákupy ze supermarketů v Kladně. Vyzvednutí léků a zdravotních potřeb v Buštěhradě a v Kladně, dále můžete využívat „Sociálně právní poradnu Oáza“. Poradnu a půjčovnu zdravotních pomůcek. Bližší informace a požadavky: **paní Pavla Nešporová** – tel. **312 253 504.** Středisko Oáza nabízí k pronájmu prostory společenského sálu pro pořádání oslav, setkání, prezentací, výstav, seminářů. Kapacita sálu je 30 – 40 osob. Občerstvení je možné připravit dle dohody. Info: **312 253 504**, e-mail: **memento.lidice@cbox.cz**

Návštěva místopředsedy senátu v Ležákách

Dne 23. dubna 2009 navštívil NKP Ležáky místopředseda Senátu PČR Petr Pithart. Byla to jeho první návštěva od minulé pietní vzpomínky. Se zájmem se seznámil s výsledky rekonstrukce pietního území a zejména muzea a restaurace. S velkým nadšením hovořil o nové expozici muzea, kterou označil za umírněnou až cudnou - "stojím v expozici starých Ležáků a z bílých stěn na mě hledí mně tolik známé tváře hrdinů z této osady, expozice ve mně zanechala hluboký dojem". Do knihy návštěv při odchodu zapsal: ***"Ležáky se konečně dostaly do dobrých rukou, kéž je tomu už navždycky!"***

Sluší se ještě dodat, že to byl právě Petr Pithart, kdo léta usiloval o rehabilitaci NKP Ležáky a v minulém roce se zasadil o převedení NKP Ležáky do péče Památníku Lidice.

Slavnostní otevření výstavy Ležáky - český odboj proti Velkoněmecké říši

Slavnostní otevření výstavy, které se uskutečnilo v Kulturním klubu ve Skutči ve čtvrtek 23. 4. 2009, provázely krátké příspěvky 1. místopředsedy Senátu PČR Petra Pitharta, starosty města Skuteč Pavla Novotného, ředitele Památníku Lidice Milouše Červencla a historika NKP Ležáky Vojtěcha Kyncla. Program večera skvěle doplnila hudební vystoupení žáků ZUŠ ve Skutči. Událostí večera byla projekce nedávno objeveného 62 let starého historického snímku, zachycujícího Ležáky a okolní obce již dva roky po válce. Snímek obsahuje i množství záběrů ze Skutče.

Náhodné, ale krásné setkání

Zahájení výstavy "Ležáky - český odboj proti Velkoněmecké říši" ve Skutči se zúčastnil zajímavý host. Byla jím paní učitelka Ludmila Severinová ze Skutče. Tato 92 letá vzácná žena učila ve Skutči také ležáckou dívku Marušku Hrdou. Tu Marušku, pro kterou si němečtí nacisté 24. června 1942 přijeli přímo do školy, aby ji násilím odvezli, zavlekli s dalšími ležáckými dětmi do Polska, a tam usmrtili!Jaká to náhoda! Vždyť projev ředitele Památníku Lidice ve Skutči byl věnován především této ležácké dívce aniž přitom tušil, že se zde ještě setká s její paní učitelkou. Při tomto nečekaném setkání zavzpomínala paní učitelka na ty osudné chvíle, kdy nacisté Marušku odváželi ze školy na motorce se sajdkárou.

Paní Ludmila Severinová se těší dobrému zdraví a duševní svěžesti a zúčastňuje se pravidelně kulturního a společenského dění ve Skutči.

Chvála bezbariérového přístupu

Hluboký zážitek z prohlídky Ležáků a zejména z muzea, byla jsem ráda, že jsem se sem po letech konečně dostala (bylo to pro můj invalidní vozík možné). Děkuji **Adéla Hrubá**

To je citace zápisu v návštěvní knize. Takovéto příspěvky jsou pro nás tou největší odměnou a vědomím, že naše práce je užitečná. ****Památník Lidice***

Lidický 8. květen

Snad mi čtenáři Zpravodaje prominou trochu „jiný“ náhled na jinak standardní a oficiální zprávu o státním svátku 8. května v naší obci. Stačilo by totiž napsat, že podobně jako každý rok, tak i letos se lidičtí občané vypravili od budovy obecního úřadu ke společnému hrobu lidických mužů na pietním území, aby zde položili kytici a vzpomenuli dnů odboje a ukončení 2. světové války před 64 lety. A jak se pravilo v pozvánce na tuto akci, je to také proto, že obec Lidice zaujímá v historii 2. světové války tragické místo a je na občanech nových Lidic, aby tradici tohoto místa uchovali a neustále připomínali.

Účast nebyla velká, a pokud jsem se rozhlédl po účastnících, zjistil jsem, že jsou to vlastně ti samí, kteří chodí pravidelně každý rok – zástupci vedení obce, členové Občanského sdružení Lidice a Lidické ženy a děti (zároveň členové Českého svazu bojovníků za svobodu), jejich potomci a rodinní příslušníci.

A v čem tedy spočívá ten jiný pohled? Když jsme odcházeli, tak jsem pořídil fotografii, na které jsou Jana Hanzlíková, Marie Šupíková a Václav Zelenka – všechno to jsou Lidické děti, které se po válce vrátily do republiky svým rodičům. Ale je tam vidět i 82 dětí z Lidic, které se po území své obce už nikdy neprojdou. V duchu jsem si představoval, jak by asi vypadaly? Byly by to jistě babičky a dědové, dávno již v důchodovém věku, těšily by se z vnoučat, posedávaly před svými baráčky, zdravily se se sousedy, dívaly se na televizi, v obchodech žehraly na drahotu, či v hospůdce nadávaly na dnešní poměry. A tak by to „normálně“ mělo být.

Na druhé fotografii (z téže akce) je usmívající Matěj Kučera – pravnuk jedné z Lidických žen. Často se říká, že lidé ve 2. světové válce položili život za svobodu a demokracii. Ale co si pod tím vlastně představit? Co třeba ten dětský úsměv? Není to snad pádný důvod? Třeba i to bychom si mohli uvědomit v momentě, kdy chodíme ke společnému hrobu lidických mužů položit květiny či věnec, zapálit svíčku a vzpomenout jejich památky.

text i foto: ***Marek Veselý***

Co zavál čas

10. červen 1942 a 12. září 1944, dvě zdánlivě spolu nesouvisející data. Ano, obě spadají do období druhé světové války a obě spolu přeci jen něco spojuje. První datum, v nás dříve narozených, připomene smutnou lidickou tragedii.

Jen několik pamětníků těch pohnutých dob pamatuje, že právě hřebečská škola byla zabrána německou branou mocí jako ubytovna německého pracovního praporu, který měl na starosti realizaci hrůzného činu nacistické ideologie a to srovnání obce Lidice se zemí. Každé ráno tento prapor měl nástup na tzv. apelplatzu, který byl vydlážděn z cihel lidických domů. Byl zbudován přímo před vchodem do školy, aby před odchodem za prací němečtí vojáci vztyčili a vzdali hold vlajce s hákovým křížem. Po skončení úkolu tohoto praporu, kdy Lidice zmizely ze zemského povrchu, nebyla škola vrácena obci, aby sloužila svému účelu, což by se dalo očekávat. Ale vojáky, které čekal většinou odchod na frontu nahradil dorost německé armády a to tzv. Hitlerjungend. Tito zfanatizovaní kluci zde byli cvičeni pro bojové úkoly. Jak válka pokračovala, tak právě okolí Hřebče sloužilo stále mladším chlapcům jako cvičák. Nebylo proto žádnou zvláštností, že se z okolních polí a úvozů často ozývala střelba.

Nyní se pomalu dostáváme právě k druhému datu. V září 1944 bylo naprosté většině obyvatel tehdejšího protektorátu Čechy a Morava jasné, že dny Třetí říše jsou již sečteny. Z východu se nezadržitelně valila Rudá armáda, která se právě v té době chystala vstoupit na území Slovenska a začít osvobozovat Československo. Na západě byla již více jak čtvrt roku otevřena druhá fronta (spojenci USA, Velká Británie a Francie) a ta vytlačovala Němce z okupovaných území a nezadržitelně postupovala k německým hranicím. V této době již měly spojenecké vzdušné síly naprostou nadvládu nad celým územím, které ještě zbývalo kdysi rozsáhlé Třetí říši. V noci pršely bomby z bombardérů britské RAF na důležitá průmyslová centra v Německu. Přes den tuto strategickou iniciativu přebíraly letecké síly USA. V té době byly již naprosto všedním jevem na protektorátním nebi mohutné svazy těžkých, většinou čtyřmotorových bombardérů, čmárající po nebi z daleka viditelné kondenzační pruhy. S početným stíhacím doprovodem, který vedle ochrany „velkých bratrů“ systematicky ničil dopravní infrastrukturu. Jejich cílem byly jak automobily, lokomotivy, tak letadla. K prioritním cílům této strategické ofenzívy patřily především závody na výrobu pohonných hmot, které měly obrovský význam pro udržování chodu celé armády. Bohužel některé z těchto cílů se nacházely v okolí Mostu, takže i tato oblast byla v posledním roce války hojně navštěvována mohutnými bombardovacími svazy. Ty, které měly své základny v Itálii popř. Velké Británii, často přelétávaly území protektorátu a jako jeden z orientačních bodů jim sloužila Praha, kde nasazovaly tzv. přímý kurz právě na Most, Drážďany a další cíle v této oblasti. Právě i zmiňovaného 12. září 1944 jeden z takových svazů přilétal před polednem ke Kladnu směrem od Prahy. V závodech Poldiny Huti a Pražské železářské společnosti (po válce huť Koněv) byl jako mnohokrát předtím vyhlášen letecký poplach. Zaměstnanci obou závodů se proto uchýlili do úkrytu v lese u sv. Jána mezi obcemi Vrapice a Dubí. Nikdo neočekával, že by v tento den mělo být něco jinak, než tomu bylo při dřívějších poplaších. Tedy, že svaz bez zájmu přeletí Kladno a bude nerušeně pokračovat ve své cestě, aby svůj smrtonosný náklad vysypal na některý z petrochemických závodů na severu. Bohužel ten den nebyl dodržen tento scénář.

Vzhledem ke stále se zhoršující situaci německé armády na obou frontách, co se týče nedostatku pohonných hmot pro letadla Luftwaffe, byli příslušníci Hitlerjungen cvičení jako personál pro protiletadlovou obranu. Oni museli stále více a více přebírat na svá bedra obranu před leteckými útoky na území Německa i protektorátu.

Dle pamětníků, právě skupina mladíků Hitlerjungend, cvičících v terénu mezi Hřebčí a Buštěhradem, spíše z recese, vypálili z lehkého kulometu dávku se stopovkami směrem proti zrovna nad nimi prolétajícímu bombardovacímu svazu. Bylo jasné, že jeden kulomet nemůže mohutným „létajícím pevnostem" nějak významně ublížit. Přesto jeden z letounů opustil svoji formaci, vystřelil červenou světlici a vysypal svůj náklad pum právě do lesa „u Jána", kde byli ukryti pracovníci z kladenských hutí. Většina bomb vybuchla nárazem na zem a vyhloubila mohutné krátery, bohužel jedna z nich explodovala, pravděpodobně díky nárazu na kmen či větev stromu ještě nad zemí. Tento výbuch měl fatální následky. 22 lidí mrtvých na místě a dalších 13 podlehlo svým zraněním později. Dalších více jak šedesát lidí bylo zraněno.

Dnes přímo na místě připomíná tuto tragedií jen skromný pomníček. Po válce kolem této události byla řada spekulací, ale jako nejpravděpodobnější se jeví verze, že tento letoun mohl mít problémy např. s motory a potřeboval se zbavit zátěže v podobě pum, aby mohl zůstat společně s ostatními letouny v jedné skupině, protože tak měl větší šanci na přežití a návrat zpět na samé letiště. Právě asi nešťastná souhra náhod, kdy velitel letounu horečně uvažuje, jak se co nejefektivněji zbavit zátěže pum, které v pumovnici vleče ze své základny. Bombardovat hutě mají zakázáno, to není prioritní cíl, právě v tomto, pro něho jistě dramatickém okamžiku, ze země přilétá šňůra stopovek z kulometu. To lze posoudit jako ohrožení a důvod pro vysypání nákladu pum na nepřítele. Bohužel z výšky nelze přesně lokalizovat místo, odkud střelba přišla, ale lze rozeznat hemžení lidí v okolí lesa. Co když jde o nepřátelské vojáky? Přichází osudné rozhodnutí, dveře pumovnice se otvírají a puma za pumou opouští útroby mohutného bombardéru, aby s jekotem zamířily na nic netušící dělníky, kteří se ukrývají v lese. Neštěstí je dokonáno. Dodnes se nepodařilo renomovaným historikům přesně určit konkrétní letoun a jeho posádku, která měla tuto tragédii, byť zapříčiněnou shodou nešťastných událostí, na svědomí.

Je zajímavé, že právě Hřebeč leží téměř stejně daleko od Lidic, jako od lesa u sv. Jána. Právě jednotka Hitlerjungen, která vystřelila nešťastnou dávku z kulometu, pravděpodobně spustila řetěz následných událostí, které skončily smrtí 35 nevinných lidí, byla ubytována v hřebečské škole. Samozřejmě nejde nikterak přímo spojovat Hřebeč jak s krutou lidickou tragedií, tak s neštěstím v lese u sv. Jána. Ale hodně aktérů obou tragédií mělo k naší obci blízko byť z různých důvodů. Nechci nikterak polemizovat, ale jen připomenout časem zavátou a neúmyslně zapomenutou událost bombardování ukrytých dělníků v jánském lese. Člověka maně napadne jak málo třeba chybělo, aby se bombardér nacházel v okamžiku rozhodování, kde se zbavit svého nákladu, třeba nad Hřebčí. Snadno mohl zaměnit, v té době moderní školu za kasárna. Zvláště, když před ní byl zmíněný apelplatz na kterém vojáci často cvičili pořadová. K naprosté dokonalosti nechyběla na stožáru ani dobře viditelná vlajka s hákovým křížem. Rozhodnutí mohlo vzniknout během zlomku sekundy.

Že v blízkém okolí byly obytné domy, to v té době zase až tak moc nikoho ze spojeneckých letců či plánovačů na štábech armád nezajímalo. To se bralo jako nutné ztráty, které byly dokonce procentuálně vyčísleny. Pamětníci jistě vzpomenou např. nálet na rafinerii v Kralupech nad Vltavou, nebo na plzeňskou Škodovku či Prahu. Abychom nechodili daleko, také na nálet z 1. dubna 1945 na kladenské nádraží na Výhybce. Tam všude bomby napáchaly značné škody na obytných domech, často nesrovnatelně větší, než na průmyslových objektech, kam původně byly určeny. Nechme, ale planého teoretizování. Je rozhodně dobře, že druhá světová válka se Hřebči vyhnula, alespoň co se týče materiálních škod.

Tento článek má jen jediný cíl, pamětníkům připomenout a mladší generace obeznámit s tím, co zavál čas.

Ing. Evžen Jedlička, *Hřebeč*

Lékař s podobným osudem

Památníkem Lidice projdou v každém roce během hlavní sezóny řady turistů a návštěvníků nejen z různých částí naší vlasti, ale i ze zahraničí. **PhDr. Olga Vilímková, zakladatelka Nadačního fondu Inka** doprovázela do Lidic 5. května letošního roku **lékaře z Guatemaly, José Antonia Alexe** a chtěla s ním navštívit nejen Památník, ale i lidické děti, které chodí do školní družiny v ZŠ Buštěhrad. Alex prožil ve svých čtrnácti letech podobnou tragédii, která postihla Lidice. Vojáci zmasakrovali obyvatelstvo a centrum rodné vesnice. Otce umučili před jeho očima a bratra zastřelili. Část rodiny se zachránila jen proto, že pobývala v domku na parcele, která byla vzdálena šestnáct kilometrů. Osud matky a ostatních dětí byl smutný. Z obav o život žili všichni několik let v lese.

Tito skromní a plaší návštěvníci prošli celé pietní území. Na Alexe velmi zapůsobil monument věnovaný dětem, kde byly položeny - jak říkal – obětiny, medvídci a dokonce i drobnost od dárce z Latinské Ameriky. Druhé, pro něj velmi působivé místo bylo u místa, kde byli muži zastřeleni.
Závěr návštěvy v Lidicích patřil právě probíhající výstavě školních družin, kde oba hosté zanechali několik vět s vlídnými a milými slovy.
Vzácné setkání ve škole, které bylo naplánováno a očekáváno (děti nachystaly program, dárky, otázky pro svého hosta), se ale neuskutečnilo. Již v pondělí bylo zrušeno na žádost rodičů, kteří měli obavy z přenosu chřipky, vyskytující se v tomto období v Mexiku, tj. sousedním státu Guatemaly. ***Anna Holeyšovská**, vedoucí vychovatelka školní družiny ZŠ Buštěhrad*

Rybářské závody 25. dubna 2009

Poslední dubnová sobota patřila jako každý rok tradičním rybářským závodům. Připravená místa obsadilo 60 závodníků, z toho 5 dětí, které soutěžily ve své vlastní kategorii. **Celou soutěž organizačně připravil výbor MO ČRS Lidice pod vedením předsedy Petra Klímy. Poděkování** patří i **panu Hanzlíkovi**, který zajistil občerstvení závodníků, OÚ Lidice a příznivcům, kteří dodali, či přispěli na hodnotné ceny. O příznivý průběh závodů se též zasloužilo příjemné jarní počasí. Nad průběhem soutěže pak bděli pečlivě vybraní rozhodčí. Ti naměřili **vítězi soutěže** dospělých **panu Beckovi** celkovou délku úlovků pěkných **210 cm. Druhé místo** obsadil **pan Kasík s délkou 201 cm**, následován **třetím panem Klímou ml. s délkou 197 cm. V kategorii děti** zvítězil **žák Kváča s 194 cm.** Celkem bylo cenami dle pořadí **odměněno 16 závodníků.** Na závěr byli vylosováni ti jimž rybářská štěstěna tolik nepřála a mohli si ulovit svého kapra do rukou v kádi. Závěrem myslím že mohu konstatovat, že se letošní ročník lidických závodů vydařil ke spokojenosti závodníků, hostů i pořadatelů a že se účastníci tohoto přátelského setkání u Lidického rybníka příští rok setkají znovu.

text: ***Miroslav Ramba,*** *foto:* ***Bohumil Kučera***

Zubní pohotovost v Kladně od 20. dubna 2009

Lidé na Kladensku již s akutními zubními problémy nebudou muset dojíždět do Prahy.
Otevírací doba DOMU ZUBNÍ PÉČE Kladno, což je oficiální název nového střediska, bude **ve všední dny od 8 do 16 hodin, v sobotu od 8 do 14 hodin a v neděli pak od 14 do 20 hodin. (o svátcích otevřeno jako v sobotu).** Novou zubní pohotovost naleznete v budově bývalých kasáren v ulici Sportovců, jen pár desítek metrů od hlavního vchodu na Sletiště a zároveň od konečné autobusu č.5. **Veškeré důležité informace obdrží pacienti na telefonním čísle: 312 240 440.**

Jubilea

Helena Malá 6.6.1923 **86 let** **Ing. Josef Vampola** 7.6.1924 **85 let**

Oběma jubilantům si dovolujeme popřát ke krásným narozeninám hodně zdraví a štěstí.

Poděkování

Obecnímu úřadu i zastupitelstvu obce děkuji za květiny a dárkový balíček, které mi přišel předat v den mých narozenin pan Miroslav Ramba. Velice mě to potěšilo. Děkuji rovněž za milou návštěvu pana tajemníka Miroslava Čermáka. **Jaroslava Mikolášková**, Lidice 29

Upřímně děkuji OÚ Lidice za milé přání a dárky k mému jubileu. **Ladislav Čížkovský**, Lidice 17

Pietní vzpomínka k 64. výročí vypálení obce Javoříčko

Dne 2. května 2009 se starostové obcí Lidice a Mířetice, některé přeživší lidické a ležácké děti a zástupci Památníku Lidice zúčastnili pietní vzpomínky k 64. výročí vypálení obce Javoříčko v Olomouckém kraji. Poklonili se, společně s několika stovkami účastníků piety, památce zavražděných obyvatel Javoříčka a současně tak naplnili obsah a poslání Memoranda o spolupráci mezi Lidicemi, Ležáky, Javoříčkem a Ploštinou.

Památník v Letech u Písku přejde do správy Památníku Lidice

Vláda ČR na svém zasedání 4. května 2009 rozhodla, že Památník Lidice převezme do své správy Památník romského holocaustu v Letech. Podle ministra Michala Kocába (SZ) motivem tohoto řešení byla nejen zeměpisná blízkost obou míst, ale také odbornost, s jakou se správa památníku zhostila záležitosti Lidic.

Ačkoli schválený postup nijak neřeší, co se stane s vepřínem v Letech, o který se vedou dlouholeté spory a k jehož odstranění ČR vyzval i Evropský parlament, považuje M. Kocáb pondělní rozhodnutí vlády za "vyřešení záležitosti na dlouhou dobu dopředu".

"Krom výkupu vepřína v podstatě zrealizujeme vše, co jsme měli v plánu," uvedl Kocáb a dodal, že se v Letech upraví cesty, vybudují se toalety pro návštěvníky. Kolik tyto úpravy budou stát ministr neuvedl.

Ministr školství Ondřej Liška (SZ), který je spoluautorem řešení, uvedl, že "hodnoty se neudržují samovolně, ale tím, že se o nich vypráví smysluplný příběh". Podle něho tato místa nebyla považována za vzpomínku, která tvoří součást naší společné historie a identity.

Kocáb byl prý dojat přístupem vlády a připomněl, že holocaust nelze spojovat jen s Židy, ale také s Romy, jichž v koncentračních táborech zahynulo půl miliónu. Podle něho oba památníky nejsou jen dárek této komunitě, ale celé společnosti.

Veřejná knihovna – z nabídky nových knih

Oznamujeme všem čtenářům, že ve čtvrtek 7. května 2009 nám přivezli soubor 50 nových knih ze Středočeské vědecké knihovny v Kladně. Uvádíme jen malou ukázku:

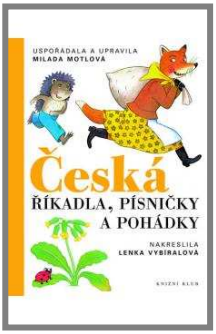

Knihu **„Česká říkadla, písničky a pohádky“ uspořádala a upravila Milada Motlová**. **Nakreslila Lenka Vybíralová.** V barevně ilustrované knížce na děti čekají nejznámější lidová říkadla: třeba Šiju boty, Paci, paci, Vařila myšička kašičku, Byl jeden domeček, Šel Janeček na kopeček, Oženil se mraveneček. Nejmenší čtenáři a jejich rodiče a prarodiče tu naleznou i písničky a jednoduché pohádky, jako je ta O Budulínkovi nebo O kůzlátkách. Kniha je určena k prohlížení, předčítání, k nácviku správné výslovnosti a recitace i k prvnímu samostatnému čtení.

Novela **Arnošta Lustiga: „Nemáme na vybranou“** se odehrává během jediného dne příměří izraelsko-arabského konfliktu nedlouho po skončení druhé světové války. Na přistávací ploše letiště v Rechaviahu se chystá večírek pilotů, techniků a zdravotních sester. Na kopcích nad Jeruzalémem planou arabské ohně. Je to pár dnů, co se dva piloti kvůli poruše stroje nevrátili z průzkumného letu… Lidé z nedaleké vesnice jim připravili hrůznou smrt. V hlavě Johnyho Cohena se rodí plán pomsty: sám, o své vůli a proti předpisům se rychle rozhoduje. Jsou věci, které člověk musí udělat, aby mohl žít sám se sebou. *(připravili: **Zdeněk Fous, Aleš Kachlík**)*

Cena pro Přemysla Veverku

V rámci setkání spisovatelů nazvaného Zeyerovy Vodňany, které se konalo koncem dubna ve Vodňanech letos už potřinácté, besedoval Přemysl Veverka se žáky deváté třídy tamější základní školy. Žáci napjatě poslouchali spisovatelovo vyprávění o osudech lidických dětí, o jejich deportaci v kladenské reálce a v Lodži a tragickém konci v Chelmnu. V souvislosti s pátráním po zavlečených českých dětech Veverka připomněl příběh paní Josefiny Napravilové, která před Vánocemi 1945 našla a vrátila do vlasti Václava Hanfa, tehdy jedenáctileté lidické dítě. Žáci ocenili, že Veverka doprovázel vyprávění četbou úryvků ze své knihy "Jak se chodí do Lidic".Setkání pokračovalo slavnostním aktem ve vodňanské galerii, na němž Jihočeský klub Obce spisovatelů po dohodě s Městskou knihovnou Vodňany udělil Přemyslu Veverkovi literární cenu „Zeyerův hrnek“ za jeho román s romskou tematikou Skoky do světla. Ceny, které obdrželi ještě další dva autoři, předali starosta Vodňan Václav Heřman a režisér Zdeněk Troška. V podvečerních hodinách pokřtil televizní scenárista Jan Míka nové knihy přítomných autorů, rovněž publikaci Přemysla Veverky „Poutníkův lidický průvodce“. (***30.4.2009***)

Přehled souvisejících akcí k 67. výročí lidické tragédie v roce 2009

10.6.2009 v 8:00 hodin	Vzpomínka na pobyt lidických žen a jejich dětí v Reálném gymnáziu Kladno
11.6. – 14.6.2009	44. ročník etapového cyklistického závodu Lidice 2009
11.6. – 14.6.2009	Výstava kaktusů „Pod Tribunou“
12.6.2009 od 15:30 hodin	Zahájení výstavy o vypálení obce Kaliště
12.6.2009 od 17:00 hodin	Mezinárodní odborný seminář „Světlo za Kaliště“
12.6.2009 od 19:00 hodin	Marián Čekovský s hosty, mužský sbor „Šumiačan“, komponovaný program v zahradě Lidické galerie
12.6.2009 ve 22 hodin	Start 21. ročníku štafetového běhu Ležáky – Lidice
13.6.2009 od 8:00 hodin	Finále okresní žákovského turnaje v kopané – TJ Sokol Lidice
13.6.2009 v 10:00 hodin	Pietní vzpomínka u společného hrobu lidických mužů
13.6.2009 v 11:45 hodin	Zahájení přehlídky dětských pěveckých sborů z celé ČR pod názvem „Světlo za Lidice“ v prostoru nádvoří před muzeem
13.6.2009 ve 12:30 hodin	Předání Pamětních odznaků Památníku Lidice v IN MEMORIAM
13.6.2009 od 13:00 hodin	Pietní vzpomínka KSČM u společného hrobu lidických mužů
13.6.2009 od 13:00 hodin	Přijetí zahraničních delegací starostou obce Lidice
14.6.2009 od 15:00 hodin	Mše v ekumenickém středisku OÁZA-
6.6.2009 v 10:00 hod.	Položení kytice u památníku lidických horníků na dole Mayrau
16.6.2009 v 17:00 hod.	Položení kytice na domě, kde se narodilo 6 dětí po lidické tragédii, Praha 10 – Dykova ul.
16.6.2009 v 17:30 hod.	Vzpomínka u památníku obětí heydrichiády před krematoriem, Praha 10 – Strašnice
16.6.2009 v 18:15 hod.	Pietní vzpomínka položení kytice v místě zastřelených 26 lidických občanů, Praha – Kobylisy
18.6.2009 v 10:00 hodin	Pietní akt u příležitosti 67. výročí boje parašutistů v kostele Cyrila a Metoděje v Resslově ul., Praha 2
18.6.2009 v 11:00 hodin	Slavnostní vyhlášení výsledků vědomostní soutěže pro mládež „Lidice pro 21. století“ s předáním cen v Ležákách
18.6.2009 ve 12:00 hodin	Pietní akt u pomníku válečných parašutistů a účastníků domácího odboje, Praze 6 - Dejvice
19.6.2009 od 9:00 hodin	7. ročník triatlonu konaného k uctění památky Lidické tragedie
20.6.2009 od 17 hodin	Mezinárodní seminář „Nacistická zvůle v Evropě“ v NKP Ležáky
21.6.2009 od 10:00 hodin	Pietní vzpomínka v Ležákách
22.6.2009 od 14:30 hodin	Pietní akt na počest popravených obětí heydrichiády u Památníku „Zámeček“ v Pardubicích.

Časový program pietní vzpomínky a doprovodných akcí k 67. výročí vyhlazení obce LIDICE

sobota 13. června 2009

Pietní vzpomínka

09:00 – 09:45 Příjezd hostů na parkoviště Památníku, snídaně Pod Tribunou
09:45 – 10:00 Přesun hostů od Tribuny ke společnému hrobu
10:00 – 10:35 Kladení věnců u společného hrobu
10:35 – 10:40 Státní hymna
10:40 – 10:45 Přivítání ředitelem Památníku Lidice
10:45 – 10:55 Projev prezidenta republiky Václava Klause
10:55 – 11:00 Vystoupení hosta ze Slovenska
11:00 – 11:05 Modlitba Daniely Brodské z Čs. církve evangelické
11:05 – 11:10 Vystoupení předsedkyně ÚV ČSBS Anděly Dvořákové
11:10 – 11:15 Poděkování ředitele PL a pozvání k přehlídce dětských sborů
11:15 – 11:20 Vystoupení DS Sluníčko z Kladna u společného hrobu
(Ach synku, synku…)

11:20 – 11:40 Přesun účastníků okolo sousoší dětí k muzeu

Vstup do výstavních prostor muzea i galerie po celý den zdarma.

Celostátní přehlídka dětských pěveckých sborů „Světlo za Lidice“
11:30 – 11:40 Přijetí vedoucích sborů předsedou Senátu P ČR Přemyslem Sobotkou, starostou obce Lidice a ředitelkou přehlídky
11:45 – 12:00 Slavnostní zahájení – předseda Senátu PČR Přemysl Sobotka, Čestná stráž Armády ČR, Ústřední hudba Praha, vystoupení Lucie Bílé za doprovodu Petra Maláska
12:00 – 12:10 Vystoupení sboru Šumiačan ze Slovenska
12:15 – 15:45 Vystoupení jednotlivých dětských sborů ze 14 krajů ČR

12:00 – 16:00 Pohoštění účastníků v prostorách za muzeem

Zpravodaj Obecního úřadu Lidice. Evidenční číslo: MK ČR E 10562. Vydavatel: Obec Lidice První číslo vyšlo v srpnu 1995. Redakce: Obecní úřad, ul. 10. června 1942, čp. 161, 273 54 Lidice, tel. 312 253 083, e-mail: lidice3@volny.cz, oficiální stránky: http://www.obec-lidice.cz/ Vychází měsíčně. Připravuje: Veřejná knihovna Lidice, e-mail: knihovna.lidice@seznam.cz tel.: 312 253 230, 604 929 169, 312 253 791. Náklad: 210 výtisků. Uzávěrka příštího čísla: 15. června 2009. Cena: zdarma Za původnost a obsahovou správnost ručí autoři článků. Publikované články nemusí nutně vyjadřovat stanovisko OÚ či OZ Lidice. Redakce si vyhrazuje právo drobných úprav textu. Před vydáním schvaluje starosta obce. NEPROŠLO JAZYKOVOU ÚPRAVOU. Předáno do tisku dne: 25. května 2009, Roznášku v obci zajišťovali: manželé Tomáš a Kateřina Skálovi s Barunkou v kočárku. Tisk: A centrum Kladno s.r.o., Na Stráni 2588, 272 01 Kladno tel. 312 256 000, fax. 312 256 001, T-mobile: 603 900 001, Eurotel: 606 900 000